

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 mars 2013

PROJET DE LOI

**modifiant le Code Civil,
le Code pénal, le Code judiciaire,
la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire,
le séjour, l'établissement et
l'éloignement des étrangers et
la loi du 31 décembre 1851
sur les consulats et la juridiction consulaire,
en vue de la lutte contre les mariages de
complaisance et les cohabitations légales
de complaisance**

AMENDEMENTS

déposés en commission de la Justice

N° 8 DE MM. **SCHOOFS ET LOGGHE**

Art. 2

Dans le texte proposé au 1°, remplacer les mots
"l'officier de l'état civil doit établir l'acte sans délai" **par**
les mots "*l'officier de l'état civil est supposé refuser*
d'établir l'acte".

JUSTIFICATION

L'article 2 du projet de loi prévoit que, si l'officier de l'état civil
n'a pas pris de décision, dans le mois — ou le cas échéant,

Documents précédents:

Doc 53 **2673/ (2012/2013):**

001: Projet de loi.
002 et 003: Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 maart 2013

WETSONTWERP

**tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek,
het Strafwetboek, het Gerechtelijk Wetboek,
de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen en de wet
van 31 december 1851 betreffende
de consulaten en de consulaire rechtsmacht,
met het oog op de strijd tegen
de schijnhuwelijken en
de schijn-wettelijke samenwoningen**

AMENDEMENTEN

ingediend in de commissie voor de Justitie

Nr. 8 VAN DE HEREN **SCHOOFS EN LOGGHE**

Art. 2

In de voorgestelde tekst onder 1°, de woorden
"dient de ambtenaar van de burgerlijke stand onverwijld
de akte op te maken" **vervangen door de woorden**
"*wordt de ambtenaar van de burgerlijke stand geacht*
de opmaak van de akte te weigeren".

VERANTWOORDING

Artikel 2 van dit wetsontwerp bepaalt dat, als de ambtenaar
van de burgerlijke stand binnen een maand — of in voorko-

Voorgaande documenten:

Doc 53 **2673/ (2012/2013):**

001: Wetsontwerp.
002 en 003: Amendementen.

les trois mois — de l'accusé de réception de la déclaration de mariage, sur la validité ou l'authenticité des documents remis, il doit établir l'acte sans délai.

Le présent amendement tend à assimiler l'expiration du délai d'un mois ou de trois mois suivant la déclaration de mariage sans que l'officier de l'état civil ait pris une décision, à un refus tacite de dresser l'acte de déclaration. Les parties concernées peuvent introduire un recours contre ce refus auprès du tribunal de première instance.

N° 9 DE MM. SCHOOFS ET LOGGHE

Art. 2

Compléter le texte proposé au 2° par ce qui suit:

“Il refuse également de dresser l'acte lorsqu'un délai de moins d'un an s'est écoulé depuis le refus de célébrer un mariage, sur la base du prescrit de l'article 146bis ou 146ter, visé à l'article 167, déclaré par un ou par les deux futurs époux, ou depuis le refus d'acter une déclaration de cohabitation légale, sur la base du prescrit de l'article 1476bis ou 1476ter, visé à l'article 1476quater, faite par un ou par les deux futurs époux.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à instaurer une sorte de délai d'attente après un refus de célébrer le mariage ou d'acter une déclaration de cohabitation légale si une ou les deux personnes qui font la (nouvelle) déclaration de mariage étaient concernées par la déclaration du mariage ou la déclaration de cohabitation légale qui a fait l'objet de ce refus antérieur.

Concrètement, l'officier de l'état civil doit refuser de dresser l'acte de la (nouvelle) déclaration de mariage lorsqu'un délai de moins d'un an s'est écoulé depuis le refus de célébrer un mariage ou de faire mention d'une déclaration de cohabitation légale parce qu'il était question d'un mariage de complaisance ou d'une cohabitation légale de complaisance, ou d'un mariage forcé ou d'une cohabitation légale forcée.

Nous souhaitons ainsi donner suite à une recommandation de la première substitute du procureur du Roi d'Anvers, Chantal Merlin, formulée lors d'une audition du 21 septembre 2011 dans le cadre d'une réunion commune des commissions de la Justice, des Affaires sociales et de l'Intérieur de la Chambre. Elle y a souligné à juste titre que le nombre de demandes de mariage pouvant être introduites n'est actuellement soumis à aucune limitation. Rien n'empêche les inté-

mend geval drie maanden — na de ontvangstbevestiging van de huwelijksaangifte geen beslissing heeft genomen over de geldigheid of de echtheid van de overgelegde documenten, hij de akte onverwijld moet opmaken.

Dit amendement strekt ertoe het verstrijken van de termijn van een maand dan wel drie maanden na de huwelijksaangifte zonder dat de ambtenaar van de burgerlijke stand een beslissing heeft genomen, gelijk te stellen met een stilzwijgende weigering om de akte van de aangifte op te maken. De belanghebbende partijen kunnen tegen deze weigering beroep instellen bij de rechtbank van eerste aanleg.

Nr. 9 VAN DE HEREN SCHOOFS EN LOGGHE

Art. 2

De voorgestelde tekst onder 2° aanvullen als volgt:

“Hij weigert eveneens over te gaan tot de opmaak van de akte indien minder dan een jaar is verstreken sinds de in artikel 167 bedoelde weigering, op grond van het bepaalde in artikel 146bis of 146ter, tot voltrekking van een huwelijk waarvan door een of beide aanstaande echtgenoten aangifte werd gedaan, of sinds de in artikel 1476quater bedoelde weigering, op grond van het bepaalde in artikel 1476bis of 1476ter, tot melding van een verklaring van wettelijke samenwoning die door een of beide aanstaande echtgenoten werd afgelegd.”

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt tot invoering van een soort wachttijd na een eerdere weigering tot huwelijksvoltrekking of om melding te maken van een verklaring van wettelijke samenwoning, indien een of beide personen die de (nieuwe) huwelijksaangifte doen, betrokken waren bij de aangifte van het huwelijk of de verklaring van wettelijke samenwoning die het voorwerp uitmaakte van die eerdere weigering.

Concreet dient de ambtenaar van de burgerlijke stand te weigeren om over te gaan tot de opmaak van de akte van de (nieuwe) huwelijksaangifte indien er minder dan een jaar is verstreken sinds de eerdere weigering om een huwelijk te voltrekken of om melding te maken van een verklaring van wettelijke samenwoning omdat er sprake was van een schijnhuwelijk of schijnwettelijke samenwoning dan wel van een gedwongen huwelijk of wettelijke samenwoning.

Hiermee wensen wij gevolg te geven aan een aanbeveling van de Antwerpse eerste substituut-procureur des konings Chantal Merlin gedaan tijdens een hoorzitting op 21 september 2011 in de Kamer van een gemeenschappelijke vergadering van de Commissies Justitie, Sociale Zaken en Binnenlandse zaken. Zij wees er terecht op dat er thans geen enkele beperking bestaat op het aantal huwelijksaanvragen dat kan worden ingediend. Niets belet de betrokkenen om

ressés d'introduire, après un refus, une nouvelle demande de mariage avec le même partenaire ou un nouveau partenaire, que ce soit ou non dans la même commune.

Ces demandes répétées engendrent une charge de travail considérable pour l'officier de l'état civil, le parquet et la police. L'instauration d'un délai d'attente n'a évidemment de sens que si l'on crée une banque de données centrale contenant notamment les tentatives de contracter un mariage de complaisance. Dans le cas contraire, les intéressés peuvent échapper au délai d'attente en tentant leur chance dans une autre commune.

N° 10 DE MM. SCHOOFS ET LOGGHE

Art. 4/1 (*nouveau*)

Insérer un article 4/1 rédigé comme suit:

“Art. 4/1. L'article 184 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2007, est complété par l'alinéa suivant:

“Le ministère public demande la nullité de tout mariage contracté en violation de l'article 146bis ou 146ter dont il a connaissance.”

JUSTIFICATION

Le ministère public est ainsi légalement tenu, chaque fois qu'il a connaissance d'un mariage de complaisance ou d'un mariage forcé, de demander la nullité de ce mariage.

N° 11 DE MM. SCHOOFS ET LOGGHE

Art. 8

Compléter l'article 1476quater, alinéa 1er proposé, par ce qui suit:

“Il refuse également d'acter la déclaration de cohabitation légale lorsqu'un délai de moins d'un an s'est écoulé depuis le refus de célébrer un mariage, sur la base du prescrit de l'article 146bis ou 146ter, visé à l'article 167, déclaré par une ou par les deux parties, ou depuis un refus précédent, basé sur le prescrit de l'article 1476bis ou 1476ter, d'acter une déclaration de cohabitation légale faite par l'une ou par les deux parties.”

na een huwelijksweigering al dan niet in dezelfde gemeente een nieuwe aanvraag in te dienen met dezelfde of met een nieuwe partner.

Dergelijke herhaalde aanvragen vormen een aanzienlijke werklast voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, de parketten en de politie. De invoering van een wachttijd heeft uiteraard enkel zin als er een centrale gegevensbank komt die onder meer de pogingen tot schijnhuwelijk registreert. Zo niet kunnen de betrokkenen ontsnappen aan de wachttijd door hun kans te wagen in andere gemeente.

Nr. 10 VAN DE HEREN SCHOOFS EN LOGGHE

Art. 4/1 (*nieuw*)

Een artikel 4/1 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 4/1. Artikel 184 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt aangevuld met het volgende lid:

“Het openbaar ministerie vordert de nietigverklaring van elk huwelijk dat is aangegaan met overtreding van artikel 146bis of 146ter waarvan het kennis heeft.”

VERANTWOORDING

Het openbaar ministerie wordt hiermee wettelijk verplicht om telkens wanneer het kennis heeft van een schijnhuwelijk of een gedwongen huwelijk, de nietigverklaring te vorderen van het betreffende huwelijk.

Nr. 11 VAN DE HEREN SCHOOFS EN LOGGHE

Art. 8

Het voorgestelde artikel 1476quater, eerste lid, aanvullen als volgt:

“Hij weigert eveneens melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning, indien minder dan een jaar is verstreken sinds de in artikel 167 bedoelde weigering, op grond van het bepaalde in artikel 146bis of 146ter, tot voltrekking van een huwelijk waarvan door een of beide partijen aangifte werd gedaan, of sinds een eerdere weigering, op grond van het bepaalde in artikel 1476bis of 1476ter, tot melding van een verklaring van wettelijke samenwoning die werd afgelegd door een of beide partijen.”

JUSTIFICATION

Le présent amendement tend à instaurer une espèce de délai d'attente après un refus précédent de célébrer un mariage ou d'acter une déclaration de cohabitation légale lorsqu'une des parties ou les deux qui font la (nouvelle) déclaration de cohabitation légale, a ou ont été impliquées dans la déclaration de mariage ou la déclaration de cohabitation légale ayant fait l'objet dudit refus.

Concrètement, l'officier de l'état civil est tenu de refuser d'acter la (nouvelle) déclaration de cohabitation légale lorsqu'un délai de moins d'un an s'est écoulé depuis le refus précédent de contracter le mariage ou d'acter une déclaration de cohabitation légale parce qu'il était question de mariage ou de cohabitation légale de complaisance, ou de mariage ou de cohabitation légale forcé.

À l'heure actuelle, aucune limite n'est fixée en ce qui concerne le nombre de demandes de mariages pouvant être introduites, ni en ce qui concerne le nombre de déclarations de cohabitation légale pouvant être faites. Rien n'empêche les intéressés, après un refus de l'officier de l'état civil de célébrer le mariage ou d'acter la déclaration de cohabitation légale, d'introduire une nouvelle demande dans la même commune ou non, avec le même partenaire ou avec un nouveau.

Ces demandes répétées représentent une charge de travail considérable pour l'officier de l'état civil, les parquets et la police. L'instauration d'un délai d'attente n'a évidemment de sens que si l'on crée une banque de données centrale contenant notamment les tentatives de contracter un mariage et de cohabitation légale de complaisance. Sinon, les intéressés pourront échapper au délai d'attente en tentant leur chance dans une autre commune.

N° 12 DE MM. SCHOOFS ET LOGGHE

Art. 8

Dans l'article 1476^{quater}, alinéa 3, proposé, remplacer les mots "est tenu d'acter la déclaration de cohabitation légale dans le registre de la population" par les mots "est présumé refuser d'acter la déclaration de cohabitation légale dans le registre de la population".

JUSTIFICATION

L'article 8 du projet de loi dispose que l'officier de l'état civil peut surseoir à acter la déclaration de cohabitation légale pendant un délai de deux mois au plus s'il existe une présomption sérieuse de cohabitation légale de complaisance ou de cohabitation légale forcée, et ce, afin de procéder à une enquête complémentaire.

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt tot invoering van een soort wachttijd na een eerdere weigering tot huwelijksvoltrekking of om melding te maken van een verklaring van wettelijke samenwoning, indien een of beide personen die de (nieuwe) verklaring van wettelijke samenwoning afleggen, betrokken waren bij de aangifte van het huwelijk of de verklaring van wettelijke samenwoning die het voorwerp uitmaakte van die eerdere weigering.

Concreet dient de ambtenaar van de burgerlijke stand te weigeren om melding te maken van de (nieuwe) verklaring van wettelijke samenwoning indien minder dan een jaar is verstreken sinds de eerdere weigering om een huwelijk te voltrekken of om melding te maken van een verklaring van wettelijke samenwoning omdat er sprake was van een schijnhuwelijk of schijnwettelijke samenwoning dan wel van een gedwongen huwelijk of wettelijke samenwoning.

Thans bestaat er geen enkele beperking inzake het aantal huwelijksaanvragen dat kan worden ingediend of op het aantal verklaringen van wettelijke samenwoning dat kan worden afgelegd. Niets belet de betrokkenen om, na een weigering door de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken of om melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning, al dan niet in dezelfde gemeente een nieuwe aanvraag in te dienen met dezelfde of met een nieuwe partner.

Dergelijke herhaalde aanvragen vormen een aanzienlijke werklast voor de ambtenaar van de burgerlijke stand, de parketten en de politie. De invoering van een wachttijd heeft uiteraard enkel zin als er een centrale gegevensbank komt die onder meer de pogingen tot schijnhuwelijk en schijnwettelijke samenwoning registreert. Zo niet kunnen de betrokkenen ontsnappen aan de wachttijd door hun kans te wagen in andere gemeente.

Nr. 12 VAN DE HEREN SCHOOFS EN LOGGHE

Art. 8

In het voorgestelde artikel 1476^{quater}, derde lid, de woorden "dient hij melding van de verklaring van wettelijke samenwoning te maken in het bevolkingsregister" vervangen door de woorden "wordt hij geacht te weigeren in het bevolkingsregister melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning".

VERANTWOORDING

Artikel 8 van dit wetsontwerp bepaalt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand de melding van de verklaring van wettelijke samenwoning gedurende ten hoogste twee maanden kan uitstellen wegens een ernstig vermoeden dat er sprake is van een schijnwettelijke samenwoning of een gedwongen wettelijke samenwoning om bijkomend onderzoek te verrichten.

Le procureur du Roi peut prolonger ce délai de trois mois au maximum. Si l'officier de l'état civil n'a pas pris de décision dans ce délai supplémentaire de trois mois, il doit, sur la base de l'article 1476^{quater}, alinéa 3, proposé, du Code civil, acter la déclaration de cohabitation légale.

Le présent amendement tend à assimiler l'écoulement de la période de deux mois, prolongée ou non de trois mois, au terme de laquelle l'officier de l'état civil n'a pas pris de décision définitive, à un refus tacite d'acter la déclaration de cohabitation légale dans le registre de la population. Ce refus est susceptible de recours par les parties intéressées devant le tribunal de première instance.

N° 13 DE MM. SCHOOFS ET LOGGHE

Art. 11

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 11. L'article 391sexies du Code pénal est remplacé par ce qui suit:

“Art. 391sexies. Toute personne qui, par des violences ou des menaces, aura contraint quelqu'un à contracter un mariage sera punie d'un emprisonnement de cinq à dix ans et d'une amende de 1 000 à 100 000 euros.

La tentative est punie d'un emprisonnement d'un à cinq ans et d'une amende de 250 à 25 000 euros.”

JUSTIFICATION

Le relèvement du taux de la peine prévu par le projet de loi est insuffisant. La peine minimum proposée pour les mariages forcés dans le cadre de la modification législative envisagée est de trois mois seulement. Les peines inférieures à trois ans n'étant en principe pas exécutées, il n'est pas du tout certain que cette modification législative mettra fin à l'impunité qui prévaut à l'heure actuelle.

Nous proposons dès lors de punir le mariage forcé d'un emprisonnement de cinq à dix ans et d'une amende de 1 000 à 100 000 euros, et la tentative de mariage forcé, d'un emprisonnement d'un à cinq ans et d'une amende de 250 à 25 000 euros, cette dernière ayant dorénavant un caractère obligatoire et non plus facultatif.

De procureur des konings kan deze termijn met ten hoogste drie maanden verlengen. Indien de ambtenaar van de burgerlijke stand binnen deze extra termijn van drie maanden geen definitieve beslissing heeft genomen, moet hij op grond van het voorgestelde artikel 1476^{quater}, derde lid, BW, in het bevolkingsregister melding maken van de verklaring van wettelijke samenwoning.

Dit amendement strekt ertoe het verstrijken van de termijn van twee maanden, al dan niet verlengd met drie maanden, zonder dat de ambtenaar van de burgerlijke stand een definitieve beslissing heeft genomen, gelijk te stellen met een stilzwijgende weigering om in het bevolkingsregister melding te maken van de verklaring van wettelijke samenwoning. Tegen deze weigering kan door de belanghebbende partijen beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg.

Nr. 13 VAN DE HEREN SCHOOFS EN LOGGHE

Art. 11

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 11. Artikel 391sexies van het Strafwetboek wordt vervangen als volgt:

“Art. 391sexies. Hij die iemand door geweld of bedreiging dwingt een huwelijk aan te gaan, wordt gestraft met een gevangenisstraf van vijf tot tien jaar en met een geldboete van 1 000 tot 100 000 euro.

De poging wordt gestraft met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van 250 tot 25 000 euro.”

VERANTWOORDING

De verhoging van de strafmaat waarin het wetsontwerp voorziet, is onvoldoende. De minimumstraf die wordt gesteld op een gedwongen huwelijk, bedraagt ook na de beoogde wetswijziging slechts drie maanden. Aangezien straffen beneden de drie jaar in principe niet worden uitgevoerd, biedt deze wetswijziging geen garantie dat komaf zal worden gemaakt met de huidige straffeloosheid.

Daarom stellen wij voor om een gedwongen huwelijk te bestraffen met een gevangenisstraf van vijf tot tien jaar en met een geldboete van 1 000 tot 100 000 euro en een poging tot gedwongen huwelijk te bestraffen met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en een geldboete van 250 tot 25 000 euro. De geldboete is daarbij niet langer facultatief maar verplicht.

N° 14 DE MM. SCHOOFS ET LOGGHE

Art. 12

Remplacer l'article 391septies proposé par ce qui suit:

“Art. 391septies. Toute personne qui, par des violences ou des menaces, aura contraint quelqu'un à souscrire à une cohabitation légale, sera punie d'un emprisonnement de cinq ans à dix ans et d'une amende de 1 000 euros à 100 000 euros.

La tentative est punie d'un emprisonnement d'un an à cinq ans et d'une amende de 250 à 25 000 euros.”

JUSTIFICATION

Le relèvement du taux de la peine prévu par le projet de loi pour une cohabitation légale forcée est insuffisant. En effet, la peine minimum fixée pour une cohabitation légale forcée est de trois mois seulement. Les peines inférieures à trois ans n'étant en principe pas exécutées, il n'est pas du tout certain que cette modification législative mettra fin à l'impunité qui prévaut à l'heure actuelle.

Nous proposons dès lors de punir la cohabitation légale forcée d'un emprisonnement de cinq à dix ans et d'une amende de 1 000 à 100 000 euros, et la tentative de cohabitation légale forcée, d'un emprisonnement d'un à cinq ans et d'une amende de 250 à 25 000 euros, cette dernière ayant dorénavant un caractère obligatoire et non plus facultatif.

N° 15 DE MME LANJRI

Art. 8

Dans l'article 1476quater, alinéa 2, proposé, remplacer les mots “qu'il n'est pas satisfait aux conditions visées aux articles 1476bis et 1476ter” par les mots “que la déclaration se rapporte à une situation telle que visée aux articles 1476bis et 1476ter.”.

JUSTIFICATION

La première phrase de l'alinéa 2 du nouvel article 1476quater proposé du Code civil évoque les “conditions visées aux articles 1476bis et 1476ter”. Or, ces deux articles ne prévoient

Nr. 14 VAN DE HEREN SCHOOFS EN LOGGHE

Art. 12

Het voorgestelde artikel 391septies vervangen als volgt:

“Art. 391septies. Hij die iemand door geweld of bedreiging dwingt een wettelijke samenwoning aan te gaan, wordt gestraft met een gevangenisstraf van vijf tot tien jaar en met een geldboete van 1 000 tot 100 000 euro.

De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van 250 tot 25 000 euro.”

VERANTWOORDING

De verhoging van de strafmaat voor een gedwongen wettelijke samenwoning waarin het wetsontwerp voorziet is onvoldoende. De minimumstraf die wordt gesteld op een gedwongen wettelijke samenwoning, bedraagt immers slechts drie maanden. Aangezien straffen beneden de drie jaar in principe niet worden uitgevoerd, biedt deze wetswijziging geen garantie dat komaf zal worden gemaakt met de huidige straffeloosheid.

Daarom stellen wij voor om een gedwongen wettelijke samenwoning te bestraffen met een gevangenisstraf van vijf tot tien jaar en met een geldboete van 1 000 tot 100 000 euro en een poging tot gedwongen wettelijke samenwoning te bestraffen met een gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van 250 tot 25 000 euro. De geldboete is daarbij niet langer facultatief maar verplicht.

Bert SCHOOFS (VB)
Peter LOGGHE (VB)

Nr. 15 VAN MEVROUW LANJRI

Art. 8

In het voorgestelde artikel 1476quater, tweede lid, de woorden “dat niet is voldaan aan de in artikelen 1476bis en 1476ter bedoelde voorwaarden” vervangen door de woorden “dat de verklaring betrekking heeft op een situatie als bedoeld in de artikelen 1476bis en 1476ter.”.

VERANTWOORDING

In het tweede lid van het nieuw ingevoegde artikel 1476quater BW verwijst de eerste zin naar “de bedoelde voorwaarden in artikel 1476bis en 1476ter”. Beide genoemde artikelen

pas de “conditions”, mais décrivent une “situation”, ce qui ressort également des termes utilisés dans l’alinéa 1er, à savoir “la déclaration se rapporte à une situation telle que visée aux articles 1476bis et 1476ter”. Nous estimons qu’il s’indiquerait dès lors d’adapter le texte en ce sens.

N° 16 DE M. JABOUR ET CONSORTS

Art. 13

Dans l’article 391octies, § 1er, proposé, remplacer les mots “peut en même temps prononcer la nullité du mariage ou de la cohabitation légale.” **par les mots** “peut également prononcer la nullité du mariage ou de la cohabitation légale, à la demande du procureur du Roi ou de toute partie ayant un intérêt à la cause.”.

JUSTIFICATION

Selon un principe général de droit, ce sont les parties qui fixent le cadre du litige qui est soumis au juge. Le juge ne peut statuer “*ultra petita*”.

Mohammed JABOUR (PS)
Christian BROTCORNE (cdH)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Karin TEMMERMAN (sp.a)
Stefaan DE CLERCQ (CD&V)

N° 17 DE MME VAN CAUTER ET CONSORTS

Art. 4/1 (*nouveau*)

Insérer un article 4/1 rédigé comme suit:

“Art. 4/1. L’article 184 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 avril 2007, est complété par l’alinéa suivant:

“Le procureur du Roi demande la nullité de tout mariage contracté en violation de l’article 146bis ou de l’article 146ter.”.

bevatten echter geen “voorwaarden” maar beschrijven eerder een “situatie”. Dit blijkt ook uit de verwoording die wordt gebruikt in het eerste lid namelijk “*de verklaring betrekking heeft op een situatie als bedoeld in de artikelen 1476bis en 1476ter*”. De indieners denken dat de tekst dan ook beter in die zin kan worden aangepast.

Nahima LANJRI (CD&V)
Bart SOMERS (Open Vld)
Rosaline MOUTON (sp.a)
Jacqueline GALANT (MR)
Marie-Martine SCHYNS (cdH)
Eric THIÉBAUT (PS)

Nr. 16 VAN DE HEER JABOUR c.s.

Art. 13

In het ontworpen artikel 391octies, § 1, de woorden “kan tegelijkertijd de nietigverklaring van het huwelijk of de wettelijke samenwoning uitspreken” **vervangen door de woorden** “kan ook de nietigverklaring van het huwelijk of de wettelijke samenwoning uitspreken, op vordering van de procureur des Konings of van enige in het geding belanghebbende partij.”.

VERANTWOORDING

Overeenkomstig een algemeen rechtsbeginsel trekken de gedingvoerende partijen de krijtlijnen van het aan de rechter voorgelegde geschil. De rechter mag zich niet uitspreken over iets dat niet gevorderd was (hij mag niet “*ultra petita*” beslissen).

Nr. 17 VAN MEVROUW VAN CAUTER c.s.

Art. 4/1 (*nieuw*)

Een artikel 4/1 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 4/1. Artikel 184 van hetzelfde Wetboek, laatst gewijzigd bij de wet van 25 april 2007, wordt aangevuld met het volgende lid:

“De procureur des konings vordert de nietigheid van een huwelijk dat is aangegaan met overtreding van artikel 146bis of 146ter.”.

JUSTIFICATION

Le nouvel article 1476*quinquies*, § 1er, prévoit que le procureur du Roi demande la nullité d'une cohabitation légale de complaisance. Le présent amendement met la disposition relative aux mariages de complaisance en concordance avec cette nouvelle réglementation.

N° 18 DE MME LANJRI ET CONSORTS

Art. 3/1 (*nouveau*)

Insérer un article 3/1 rédigé comme suit:

“Art. 3/1. Dans l'article 146ter du même Code, inséré par la loi du 25 avril 2007, les mots “des deux époux et que le consentement” sont remplacés par les mots “des deux époux ou que le consentement”.

JUSTIFICATION

Cet amendement met l'article 146ter du Code civil en concordance avec le nouveau texte de l'article 1476ter du même Code. En outre, il est souligné qu'il n'y a pas de mariage lorsque, ou celui-ci est contracté sans le libre consentement des époux, ou le consentement d'au moins un des époux a été donné sous la violence ou la menace. Ces conditions ne doivent pas être remplies simultanément.

N° 19 DE MME LANJRI ET CONSORTS

Art. 7

Dans l'article 1476ter proposé, apporter les modifications suivantes:

1/ remplacer les mots “cohabitants légaux et que le consentement” **par le mots** “cohabitants légaux ou que le consentement”;

2/ dans le texte néerlandais, remplacer les mots “van minstens een de wettelijk samenwonenden” **par les mots** “van minstens een van de wettelijk samenwonenden”.

VERANTWOORDING

Overeenkomstig het nieuwe artikel 1476*quinquies*, § 1, vordert de procureur des konings de nietigheid van een schijnwettelijke samenwoning. Dit amendement brengt ook de bepaling inzake schijnhuwelijken in overeenstemming met deze nieuwe regeling.

Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Karin TEMMERMAN (sp.a)
Nahima LANJRI (CD&V)
Jacqueline GALANT (MR)
Mohammed JABOUR (PS)
Christian BROTCORNE (cdH)

Nr. 18 VAN MEVROUW LANJRI c.s.

Art. 3/1 (*nieuw*)

Een artikel 3/1 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 3/1. In artikel 146ter van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, worden de woorden “van beide echtgenoten en de toestemming” vervangen door de woorden “van beide echtgenoten of de toestemming”.

VERANTWOORDING

Dit amendement stemt artikel 146ter van het BW af op de nieuwe tekst van artikel 1476ter van hetzelfde Wetboek. Bovendien wordt benadrukt dat er geen huwelijk kan zijn wanneer, hetzij het wordt aangegaan zonder vrije toestemming van beide wettelijke samenwonenden, hetzij de toestemming van minstens een van de wettelijk samenwonenden werd gegeven onder geweld of bedreiging. Deze voorwaarden moeten niet tegelijkertijd zijn vervuld.

Nr. 19 VAN MEVROUW LANJRI c.s.

Art. 7

In het voorgestelde artikel 1476ter, de volgende wijzigingen aanbrengen:

1/ de woorden “wettelijk samenwonenden en de toestemming” **vervangen door de woorden** “wettelijk samenwonenden of de toestemming”;

2/ in de Nederlandse tekst, de woorden “van minstens een de wettelijk samenwonenden” **vervangen door de woorden** “van minstens een van de wettelijk samenwonenden”.

JUSTIFICATION

Le présent amendement souligne qu'il ne peut pas y avoir de cohabitation légale lorsque, ou celui-ci est contracté sans le libre consentement des cohabitants légaux, ou le consentement d'au moins un des cohabitants légaux a été donné sous la violence ou la menace. Ces conditions ne doivent pas être remplies simultanément. L'amendement apporte en outre une correction linguistique dans le texte néerlandais en insérant le "van" après les mots "*van minstens een*".

VERANTWOORDING

Dit amendement benadrukt dat er geen wettelijke samenwoning kan zijn wanneer, hetzij deze wordt aangegaan zonder vrije toestemming van beide wettelijk samenwonenden, hetzij de toestemming van minstens een van de wettelijk samenwonenden werd gegeven onder geweld of bedreiging. Deze voorwaarden moeten niet tegelijkertijd zijn vervuld. Daarnaast is dit amendement een taalkundige verbetering door het woord "van" in te voegen na de woorden "van minstens een".

Nahima LANJRI (CD&V)
Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Rosaline MOUTON (sp.a)
Mohammed JABOUR (PS)
Christian BROTCORNE (cdH)
Marie-Christine MARGHEM (MR)